

PMU

NUMMER 2 MAJ 2018

TORKAN SKAPAR
KONFLIKTER
I MAURETANIEN

MARIANNES
PASSION ÄR
BARNEN

NYANLÄNDA
KVINNOR JOBBAR
I SECOND HAND

Samuel Tidefors åkte
till Tanzania som
PMU-praktikant.

Samuels bästa tid

PMU-praktikanter på utlandsuppdrag

4

20

12

23

4 Praktikanter på uppdrag, Cecilia berättar om sina månader i Nepal. Och vad händer när de kommer hem?

12 Marianne Henriksson Holmström ser till att skolor i Göteborgsområde varje år får ta del av det material som produceras för kampanjen Barnens rätt. Nu vill PMU engagera fler pensionärer.

16 Nyanlända hjälper till i Umeås second hand-butik, en win-win för alla.

20 Befriad från slaveri, Mariam berättar om sitt nya liv som fri i Mauretanien.

23 Smycket som hjälper kvinnorna i Kongo.

Att ge av sin tid för att hjälpa

När jag var liten växte jag upp i Pingstkyrkan i Enköping. Hela familjen var engagerad på olika sätt, förutom jag eftersom jag var sladdis och länge yngst i många sammanhang. Min ena syster spelade piano, den andre gitarr, mamma ledde söndagskola och pappa var kassör. En inte helt ovanlig set up för en frikyrkofamilj. Jag väntade på min tur och minns hur glad och stolt jag blev den där dagen då hon som ledde barnkören frågade om jag ville hjälpa henne, "ja, kanske till och med leda några sånger". Tänk att någon trodde att jag kunde fixa det, gav mig ett förtroende. För engagemang handlar ju inte bara om att ge av sin tid utan också att någon tänkt att just du kan passa för just den här uppgiften.

I det här numret fokuserar vi på engagemang. Vi möter dem gett ett halvår av sitt liv för att åka ut som PMU-praktikant. Ett arbete där man både har möjlighet att hjälpa andra men också får lära sig mycket om sig själv. Vi träffar Marianne som är pensionär sedan många år tillbaka men ger av sin tid och kraft för att besöka skolor med PMU:s skolpaket och så lyfter vi upp ert engagemang. Ni som ger av både tid, kraft och pengar för att hjälpa oss i arbetet att Rädsla liv. Lindra nöd. I det här numret får ni en rapport från PMU:s humanitära avdelning som arbetar i några av världens mest utsatta områden. Tillsammans gör vi skillnad.

Välkommen att engagera dig!

Johanna Litgård Lebourne
Redaktör, redaktion@pmu.se

FOTO: ANNELIE EDSMYR

Yrkesutbildningar för jämställdhet

Tvåttillverkning är en av de yrkesutbildningar som finns på transitboendet Maison Dorcas i Kongo. Utbildningarna är noga framtagna utifrån vad som efterfrågas i samhället, så att kvinnorna (som kommer från en svår bakgrund) enkelt ska kunna få en försörjning och ta sin rättmätiga plats i samhället.

Cecilia åkte till Nepal på praktik

Mötet med nepaleserna, att få ta del av deras livsöden, leka med deras barn och bli en del av deras vardag. Det tyckte Cecilia Ekstedt var något av det bästa med sin fyra månaders praktik i Nepal som hon genomförde under vintern genom PMU:s praktikantprogram.

DET ÄR EN LUGN och trygg göteborgsdialekt som möter mig i luren när jag ringer till 26-åriga Cecilia Ekstedt. Hon har just avslutat morgonens möte vid Hemavans fjällstation där hon säsongsjobbar sedan hon kom hem från Nepal i slutet på februari. Och trots att dialekten avslöjar hennes koppling till Kungälv där hon kommer ifrån, är det i Hemavan hon känner sig hemma.

– Jag gick ett folkhögskoleår på bibelskolan här i Hemavan och det är verkligen en plats man vill komma tillbaka till. Det var faktiskt rätt tufft att komma hem från praktiken och det tar tid att landa och förstå vad man varit med om.

Cecilia är en av sju praktikanter som under året har haft praktik hos någon av PMU:s samarbetspartners runt om i världen. För Cecilians del blev Nepal och organisationen Grace Community Development Nepal (GCDN) hennes hemvist under fem månader. Och redan från start fick Cecilia möta några av Nepals mest utsatta människor.

– Vid den första fältresan som vi gjorde skulle vi dela ut förnödenheter och mat till människor som hade förlorat allt i ett kraftigt monsunregn. Just den här gruppen människor som vi mötte stod längst ner i det hinduiska kastsystemet och fick inte ens äga sin egna mark. De var väldigt marginaliserade i samhället och det var ledsamt att se att det är de allra fattigaste människorna som drabbas hårdast vid naturkatastrofer.

Under sin tid i Nepal fick Cecilia och vännen Julee Tial

Cecilia Ekstedt.

”En av de tuffaste bitarna var just språket.”

Tha Hnem göra flertalet fältresor till de allra mest avlägsna byarna där de undervisade kvinnor i engelska, mänskliga rättigheter och personlig hygien. Och trots att Cecilia till en början ifrågasatte vad hon, som aldrig hade undervisat tidigare, skulle kunna bidra med märkte hon att deras närvaro och engagemang i byn betydde mycket för de människor hon mötte.

– Även om kvinnorna inte lärde sig så mycket engelska märkte man att det betydde mycket för dem att någon såg och pratade med dem, speciellt eftersom vi var de enda utlänningarna som besökt deras by.

EFTERSOM PROJEKTET med att undervisa i grundläggande engelska riktar sig till kvinnor som inte har fått möjligheten att gå i skola kunde de flesta varken läsa eller skriva. Än mindre kunde de prata engelska, vilket Cecilia ibland upplevde som en utmaning.

– En av de tuffaste bitarna var just språket. Långt ifrån alla vi träffade kunde engelska och det är lätt att känna sig fel och missförstådd när man inte förstår varandra. Även kulturskillnaderna kunde vara kluriga och dränera en på energi eftersom man hela tiden måste tänka på vad eller hur man sa något.

Innan vi lägger på frågor jag vilka planer hon har för framtiden. Först ska hon passa på att njuta av Sverige och naturen i Hemavan, men nog finns det en chans att hon åker ut igen.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

Trots språksvårigheter och kulturkrockar har Cecilia bara positiva saker att säga om hur det är att göra praktik i ett annat land: "Även om man läser mycket om hur andra människor har det i världen och förstår att vi svenskar är privilegierade också att kliva ur sin komfort zone, vilket har varit oerhört lärorik. Jag har lärt mig så mycket om mig själv på resan".

FOTO: PRIVAT

Cecilia och Julee lär sig fiska med häv.

FOTO: PRIVAT

Det är inte ovanligt att bli hembjuden i Nepal.

FOTO: PRIVAT

Viktigt med en engagerad församling

UNDER MÅNGA ÅR har svenska pingstförsamlingar, med stöd från PMU, sänt iväg unga människor till platser runt om i världen för att få erfarenhet av utvecklingsfrågor mitt i händelsernas centrum. Med tiden har ett mer strukturerat praktikantprogram växt fram där PMU är huvudsansvarig. Men att församlingens engagemang är betydelsefullt och kommer bli allt viktigare i praktikantprogrammets framtid blir tydligt när man pratar med Andreas Svedman, handläggare för PMU:s praktikantprogram.

– Min upplevelse är att de mest lyckade praktikresorna är till de länder där församlingen har engagemang sen tidigare. Då känner församlingen ett helt annat ägarskap för att skicka ut sina ungdomar dit och kommer kanske till och med och hälsar på under praktikperioden. Jag tror att vi måste gå tillbaka till kärnan och stärka upp det arbete som redan finns ute i församlingarna med mer skraddarsydda praktikantplaceringar framöver.

I skrivandets stund är det bara några dagar kvar till sista ansökningsdag för höstens praktikantprogram. Andreas förbereder sig för en intensiv vår där mycket ska hinnas med. Närmast i tiden ligger den rekryteringsdag som PMU

Andreas Svedman.

arrangerar för alla de sökande som har skickat in en komplett ansökan. Och för att ansökan ska vara komplett krävs det att den lokala församlingen är med på tåget och kan rekommendera personen till praktikantprogrammet.

– Vi vill att församlingen ska känna ett ansvar gentemot den som åker ut på praktik. Vissa av de unga kanske snarare ska gå bibelskola eller göra någonting annat innan man är redo för praktik i ett främmande land. Så att prata med sin pastor eller någon i sitt missionsråd och förankra beslutet hos sin lokala församling är en jätteviktig del i ansökan, både för att församlingen ska känna ansvar men även för att det ska bli så bra som möjligt för den sökandes skull, säger Andreas.

Andreas betonar också vikten av att församlingen är med och leder hela vägen, även när praktikanten kommer tillbaka från sin praktik.

– Som praktikant går man igenom både en yttre och en inre resa. Med all sannolikhet kommer man behöva bear-

”Som praktikant går man igenom både en yttre och en inre resa.”

Andreas Svedman

beta sina upplevelser, insatser och lärdomar när man kommer tillbaka. Där vill vi att församlingen känner ett ansvar och följer upp, både i bön och i mentorskap. Personen har ju också fått en mängd kompetenser med sig hem som kan komma församlingen till stor användning och nytta om man tar vara på det och följer upp.

PÅ FRÅGAN OM praktikantprogrammets framtid råder det inga tvivel om att praktikantprogrammet gör skillnad. Som praktikant är en ute för att se och lära, men också påverka.

– Att våra praktikanter med sina åsikter, värderingar och med sin tro sakta förändrar åsikter och värderingar hos människorna som de möter på plats, det är den stora skillnaden de gör. En kvinna från vårt projekt i Nepal sa nyligen "Jag behöver inte längre acceptera att min man slår mig när jag kommer hem, för en praktikant berättade för mig om människors lika värde och mänskliga rättigheter". Så även om våra praktikanter upplever att de inte gör någon skillnad på plats ser vi från PMU en långsiktig förändringsprocess hos våra partners, vilket är häftigt.

– Programmet fyller ett behov och är viktigt, inte bara för engagemang utan också för att vi behöver en generation som bär vårt uppdrag vidare.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

Under flera år har unga människor åkt iväg för att göra praktik hos någon av PMU:s samarbetspartners runt om i världen. Vi har träffat två tidigare praktikanter för att ta reda på vad som händer sen, när praktiktiden ligger bakom och vilka lärdomar man bär med sig idag.

Så blev det efter praktiken

Anton Widlund

Vilket år och i vilket land hade du din praktik?

– Jag gjorde min praktik under hösten och våren 2014-15 i Kenya. Jag var då i Nairobi med en av PMU:s samarbetspartners som jobbade med hiv/aids-förebyggande projekt på landsbygden och i Nairobis slumområden. Min roll var att se och lära och jag följde flera gånger med ut på längre resor till olika delar av Kenya för att besöka skolor eller sjukhus.

Vad gör du i dag?

– I dag läser jag till gymnasielärare i matematik och idrott och hälsa vid Umeå universitet och ägnar min fritid åt träning och friluftsliv.

Vad har praktiken betytt för dig?

– Den bidrog till vidgade vyer och en betydligt mer nyanserad världsbild. Oavsett hur påläst man är inför en sådan resa har man alltid med sig fördomar och förutfattade meningar som omprövades i stort sett dagligen. Vistelsen i Kenya var också en stor övning i tålmod, då kulturella skillnader och olikheter ständigt gjorde sig påminda. Ur det jobbiga och ansträngande föddes också massor av gott, såklart. Jag fick många nya vänner och lärdomar, kom väldigt nära min vän och medpraktikant Simon Rudholm och fick en värdefull insyn i hur både vardag och biståndsarbete kan fungera på en främmande kontinent.

Berätta om en lärdom från praktiken

– Frasen ”det blir aldrig som man tänkt sig men det blir bra ändå” bet sig fast under praktikens gång och stanna-

de kvar hos mig efteråt. Många gånger kunde resan ut till olika projekt ta tre gånger längre tid än beräknat och när vi äntligen kom fram så kunde det visa sig att skolan vi skulle besöka hade missat att vi skulle komma. Men oavsett omständigheter så ordnade sig alltid allting. Tillsammans med den lärdomen kom också insikten att bistånd är både svårt och viktigt och att man inte kan ge upp ett projekt bara för att det i början möter motstånd. Det gäller att alltid kunna backa, tänka nytt och försöka igen.

Har praktiken inneburit vidare engagemang i någonting?

– När jag kom hem blev jag allergisk mot all typ av generalisering av kontinenten Afrika. Överallt tycker jag att man hör och läser att i Afrika så gör man si och så eller att i Afrika så tycker alla så här eller så där. Bara i Kenya finns mängder av olika stammar, kulturer, religiösa övertygelser och tillhörigheter som rymmer människor med vitt skilda socio-ekonomiska bakgrunder. I sann Hans Rosling-anda har jag därför blivit noga med att försöka hålla mig till en uppdaterad världsbild när jag pratar om bistånd och jag brukar också kräva det av andra.

Till dem som går i funderingar och vill engagera sig på något sätt, vad är ditt tips till dem?

– Gör något som både berör och intresserar dig! Somaren efter min praktik ville jag och en kompis åka iväg på cykelsemester. Det slutade med att vi cyklade för naturkatastrof-offer i Nepal och samlade in 40.000kr under vår tandemtur mellan Uddevalla och Stockholm. Vi tog ett intresse, adderade en viktig bistandsfråga och knöt ihop de båda delarna till något som blev en riktigt bra grej.

Samuel Tidefors

Vilket år och i vilket land hade du din praktik?

– Jag åkte till Tanzania med PMU i oktober 2016 och kom hem i februari 2017.

Vad gör du i dag?

– I dag arbetar jag på Ö-varvet som är ett båtvarv ute på Öckerö i Stockholm och sen jobbar jag också som deltidssbrandman.

Vad har praktiken betytt för dig?

– Praktiken har gett mig ett bredare perspektiv av livet och hur lycklig man kan vara trots att man inte har alla moderna saker eller pengar. De jag mötte var så glada för det lilla, vilket är imponerande när man som svensk vet hur andra barn i Sverige kan ha det, inklusive hur jag själv har haft det.

Berätta om en lärdom från praktiken

– Hela anledningen till att jag sökte till PMU praktikant var för att jag fick ett sådant tydligt bönesvar från Gud där han visade att det var det jag skulle göra. Det var under en andakt på bibelskolan där jag frågade Gud vad jag skulle göra till hösten och gav honom tre alternativ – antingen söka till Polishögskolan, åka till Tanzania eller göra något helt annat. Tio minuter senare kom min kompis fram till

”Jag fick ett tydligt bönesvar från Gud där han visade att jag skulle till Tanzania.”

Samuel Tidefors

mig och visade mig ett fotografi på mig tillsammans med mörkhyade barn och sa att Gud hade sagt att han skulle visa den bilden. Det träffade verkligen hjärtat direkt. Jag ansökte till PMU och åkte till Tanzania med inga som helst förväntningar på vad som skulle hända, vad jag skulle tänka eller hur det såg ut. Jag lät bli att googla upp bilder för jag ville få en egen bild och uppfattning av landet.

Har praktiken inneburit vidare engagemang i någonting?

– Jag fick absolut en kärlek för Tanzania och just nu håller vi på att planera in en resa till hösten där jag kommer åka med som reseledare för ett gäng ungdomar som är med i kyrkorna. Förhoppningsvis droppar det även in folk som kanske inte hänger i kyrkan annars. Så vi är inne i en spännande process och väldigt snart lär vi gå ut med en intresseanmälan och ordna en träff där folk kan få lyssna på hur vi tänkt lägga upp resan och även ställa frågor.

Till dem som går i funderingar och vill engagera sig på något sätt, vad är ditt tips till dem?

– Det jag vill uppmuntra dig till är att våga gå utanför din bekvämlighetszon, att våga trots att du inte vet vad som väntar. Kanske blir du också förälskad i ett land och vill att andra människor ska få uppleva det du fick vara med om? Du kan få göra skillnad för andra människor och du besitter kanske en kunskap och ett helt annat tänk som de vill lära sig av? Jag säger inte att man kommer att förändra människor, men man kan lära ut det man själv har blivit lärd och jag lovar att det kommer leda till att du lär dig mycket av de andra också.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

Så hjälper PMU vid katastrofer

Madeleine Ahlgren jobbar som humanitär koordinator hos PMU. Ett arbete hon siktat in sig på ända sedan hon var liten. Därför läste hon till jurist med inriktning på bland annat internationell humanitär rätt på universitetet. Fokus ligger på att hjälpa människor i katastrofområden – en uppgift som växer för varje år.

VARJE ÅR LISTAR International Crisis Group tio konflikter i världen som det är bra att ha lite extra koll på. Årets lista toppas av Nordkorea, men längre ner på listan finns flera länder där PMU och PMU:s partner finns med som Burundi, DR Kongo och Sydsudan där man arbetar med olika projekt. Redan på tredje plats kommer Bangladesh och Burma. PMU har arbete i båda länderna

Madeleine Ahlgren.

och stöder bland annat minoritetsfolks rättigheter till utbildning på sina egna språk. Kriget i Syrien och situationen i Mellanöstern finns också med på listan. PMU arbetar bland annat med utbildning för syriska barn i informella tältläger i Libanon, men gör också humanitära insatser i Irak. Madeleine Ahlgren arbetar varje dag med att försöka förbättra människors villkor i flera av de länder som drabbats värst av humanitära kriser.

Hur märker du i din vardag att de humanitära behoven växer?

– Rapporter och statistik från FN visar att antalet människor som lever på flykt och som inte har mat för dagen ökar och våra partner på plats larmar ofta tidigt när en katastrof är på väg att hända eller just har inträffat.

Hur möter PMU behoven?

– Vi arbetar inom tio sektorer för att tillgodose grundläggande behov hos människor. Det handlar om allt från distribution av mat, hygienartiklar och myggnät till att hjälpa människor att komma igång med sin försörjning efter en katastrof. Vi jobbar också inom vatten och sanitet

där vi bland annat borrar brunnar och bygger dammar så att människor ska ha tillgång till vatten. Vårt humanitära arbete har växt de senaste åren. Vi ökar antalet projekt, och med det så ökar även antalet människor vi hjälper. Under 2016 fick 80 000 människor humanitärt stöd via PMU och partners, och under 2017 kunde vi nå ut till 230 000 människor.

Vad är det du möter när du är ute?

– Jag ser enormt mycket lidande i mitt jobb. Människor som inte ätit på flera dagar och små barn som växer upp på en åker där familjer på flykt skapat nya hem av presenningar. Barn som bara har sandaler att använda mitt i vintern och människor som går mellan sex och tio timmar om dagen för att hämta vatten. Samtidigt möter jag människor som har en enorm inneboende kraft att på nytt bygga upp sina liv. Trots utsattheten finns en glädje och tacksamhet över livet som vi kan lära mycket av, och det finns en enorm vilja att hjälpa varandra. I Sydsudan hade vi till exempel matdistribution där folk delade med sig av sina paket när det kom många fler än vad som förväntades.

Vad säger du till dem som tänker: "Vad hjälper en hundralapp?"

– Min främsta uppgift är att se till att pengarna som folk anförtror oss med verkligen når fram, och att kvalitetssäkra de insatser vi gör. Hundra kronor räcker långt längre än vad man tror. Vi kan inte lösa en väpnad konflikt eller förhindra att en jordbävning inträffar, men vi kan möta grundläggande behov hos de människor som drabbats av en katastrof. Tillsammans kan vi göra skillnad och vara med och rädda liv.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

PMU:s största mottagarländer för humanitärt stöd 2017	milj SEK
Mellanöstern	7,5
Kongo, DR	4,7
Etiopien	3,5
Libanon	1,3
Sydsudan	1,3
Burundi	1,0

Marianne tar med sig Kompis till skolorna

– Ja, jag tycker att det här är så väldigt roligt, förstår du. Det är därför jag gör det.

Marianne Henriksson Holmström kan inte låta bli att prata med barn. Så snart hon får syn på dem.

ELDSJÄLEN MARIANNE HENRIKSSON Holmström ser till att ett trettiotal skolor i Göteborgsområdet får ta del av det skolpaket som varje år produceras för PMU:s kampanj Barnens rätt. Själv besöker hon flera av skolorna, och får berätta både om sina egna erfarenheter från möten med barn i världen, om Barnkonventionen och om hur viktigt varje barn är. Marianne började sin bana med en lärarutbildning, och redan som 23-åring reste hon ut som missionär till den då belgiska kolonin Kongo. Hon var ute i olika omgångar fram till 1976, då hon flyttade hem till Göteborg och blev barnpastor i Smyrnakyrkan. Där tog hon bland annat initiativ till konceptet ”Vips”.

– Jag hade en vision om att barnarbetet skulle byggas ihop med omsorgsarbetet, säger Marianne som också är diplomerad självavårdare genom St Lukasstiftelsen. Det förbygger mycket.

EFTER 25 ÅR I SMYRNA gick hon i pension, men började genast en annan tjänst på Världens barn och på PMU, där hon bland annat jobbade med praktikanterna. Sedan dess har hon varit kvar i tjänst i mer eller mindre obruten svit.

”Jag kan inte åka runt till alla skolor själv, så jag har några som hjälper till.”

Marianne Henriksson Holmström

– De bjöd på avskedstårtan en gång, men efter en vecka ringde de och frågade om jag kunde komma tillbaka. Den stora passionen i Mariannes liv är barn. Att få dem att förstå och känna att de är viktiga och värdefulla, det är hennes djupaste drivkraft. När det nya numret av PMU:s barntidning Kompis kommer ut ansvarar Marianne för att hälften av upplagan delas ut. – Jag kan inte åka runt till alla skolor själv, så jag har några som hjälper till.

MEN HON LIGGER inte på latsidan för egen del. När året summeras har hon gjort mer än 30 olika besök i skolklasser, framträdanden på konferenser och intervjuer i närradion i Göteborg. Samarbetet med Världens barn har fortsatt också, och ett par månader om året tillbringar hon i spanska Fuengirola, där hon delar ut materialet i den svenska skolan. – Vet du vad ungdomarna på gymnasiet där sa nu senast? ”Det här var det bästa vi har haft i år.” Nåja, det har ju inte gått så långt av året än.

Och när PMU-teamet planerar arbetsfördelningen för sommarens kampanjer är Marianne den som först anmäler sig för att vara med under ungdomshelgen på Nyhem.

Marianne tror att många fler skulle kunna göra det hon gör, och engagera sig för att möta skolelever på olika orter i Sverige.

– Det är bra om man har någon ingång i skolans värld, så att de vet vem man är, säger hon. Då tror jag att många dörrar kan öppnas för den som vill komma och dela ut skoltidningen och prata en stund om alla barns lika värde och rättigheter.

TEXT: CAROLINA KLINTEFELT

30

Så många skolor har Marianne besökt under det gångna året.

”Vi vill engagera fler pensionärer”

Tre frågor till Johanna Litsgård Lebourne, kommunikations- och insamlingschef på PMU

Varför vill PMU få fler att engagera sig för skolpaketet?

– Vi vill se att fler engagerade personer, och gärna ett gäng glada pensionärer med erfarenheter från skolan, tar med sig tidningen Kompis och vår skolfilm ut till de skolor där de har sina kontakter. Det material vi tar fram varje år är väldigt bra och passar in i läroplanen till FN-dagen. Så det är en hjälp för lärarna, samtidigt som vi får vara med och berätta om hur världen ser ut för eleverna.

Hur vill ni göra det?
– Vår dröm är att ett

antal personer som tycker att det här låter spännande skulle höra av sig till oss. Då ordnar vi ett tillfälle när de får komma till vårt kontor och får en kort utbildning om skolpaketet. Sedan kan de kontakta sina skolor och åka dit och hålla en lektion. Efteråt återkopplar vi och hör hur det gick.

Vad är det som är så bra med det här?

– Det är dels att barn i Sverige får lära sig mer om hur världen ser ut, men också om vad de kan göra för att hjälpa till. Vi tror också att de som lämnat yrkeslivet sitter på erfarenheter och relationer som är ovärderliga. Och så tror vi att det kan göra mycket för att knyta kontakter på en ort, mellan till exempel skola, kyrka och second hand-verksamhet.

PMU:s skolpaket

- består av en film på några minuter, tidningen Kompis, en affisch om Barnkonventionen och en lärarhandledning.
- kommer ut varje år i september. Det är en del av den årligen återkommande kampanjen Barnens rätt – vårt ansvar.
- är en del i PMU:s kommunikationsuppdrag.
- är riktat till elever i mellanstadieåldern, men fungerar väl för både äldre och yngre målgrupper.
- kan även användas i söndagsskolor och andra barngrupper där man pratar om frågor som rör barns rättigheter eller att man ska bry sig om varandra.
- ges ut i en upplaga på omkring 25 000 ex per år.
- kan beställas gratis av lärare via utbudet.se.
- kan laddas ner gratis på pmu.se/skolpaket.

För mer information mejla: info@pmu.se

Starta en egen insamling

Nu finns möjligheten att skapa en egen insamling till ett av PMU:s ändamål. Engagera kollegor och vänner. Kanske är det i år ni ska cykla Vättern runt till förmån för Barnens rätt? Eller varför inte låta syjuntan bidra till fred och försörjning i Kenya?

Här kan du läsa mer:
<https://pmu.se/egeninsamling/>

Följ oss på Instagram

Du vet väl om att du kan följa PMU på Instagram? Där kan du hänga med på olika event vi anordnar i Sverige, följa med oss ut på resor i världen eller läsa en berättelse från någon som blivit berörd av vårt arbete.

Vad mer vill du se på Instagram? Tipsa oss om vad som intresserar just dig! info@pmu.se

Carola lyfte Panzi på Instagram

På Carola Häggkvists officiella Instagram kunde man för några veckor sedan läsa: "Igår var Magdalena Stenlund från PMU och berättade för mig om hennes resa till Kongo, till Panzisjukhuset som är grundad av den fredsprisnominerade Denis Mukwege och där många kvinnor blir hjälpta som blivit totalt förstörda i våldtäkt som används i gerillakrigen i Kongo. Förövarna förgriper sig även på mycket unga barn. Mitt hjärta går itu."

Inlägget hade Carola

skrivit efter ett möte med Magdalena som hon även känner privat. Att det blev just arbetet på Panzisjukhuset som fick ta plats i artistens sociala medier-flöde var nog ingenting planerat.

– Hon har ett väldigt stort hjärta som ömmar för barnen och fick helt enkelt känsla för att skriva om det, säger Magdalena Stenlund på PMU.

GDPR – ny lag om personuppgifter

Från och med 25 maj kommer en ny EU-förordning om hur man hanterar personuppgifter att träda i kraft.

GDPR (General Data Protection Regulation) är en ny EU-förordning som ska ersätta den svenska Personuppgiftslagen (PUL).

Bland annat skärps kraven på hur företag får behandla dina personuppgifter. Detta

är en positiv förändring och PMU värnar om en hög nivå av skydd för våra givares personliga integritet, men önskar du bli borttagen ur vårt register kan du kontakta oss på info@pmu.se.

Mer information kring den nya hanteringen finns på vår hemsida.

Elever från Kaggeholms TV-linje på plats i Betlehem för inspelning.

Kaggeholms folkhögskola gör filmuppdrag åt PMU

Under våren kommer elever från Kaggeholms medieutbildning att filma och genomföra beställningsjobb på uppdrag av PMU:s kommunikationsavdelning. Beställningsfilmer är en del i den kurs som ingår i skolans TV-linje och när

kurstarten sammanföll i en tid då PMU var i behov att producera film snabbt och effektivt blev samarbetet extra passande.

– Det är väldigt roligt att vi i vår gör samarbetsprojekt mellan PMU och Kagge. Ett bra sätt där eleverna får

använda sin kunskap till att producera filmer som PMU kan använda i sitt arbete, säger Johanna Litsgård Lebourne, kommunikationschef på PMU, tidigare verksamhetsledare för medieutbildningen på Kaggeholm.

PMU fick besök från Kongo

I samband med vårens kampanj #metoo-congo bjöd PMU in Roger Buhendwa och Solange Kasiba från DR Kongo för att hjälpa till att sätta fokus på situationen för kvinnorna i landet. Under fyra intensiva dagar fick Roger och Solange ta del av arbetet i Sverige och deltog bland annat vid PMU:s och Bildas seminarium om våld i nära relationer i Göteborg, besökte PMU:s second hand-verksamhet samt berättade om arbetet i Kongo vid två konserter i Bankeryd och i Stockholm.

– Besöket bjöd på väldigt mycket värme, kärlek och glädje mitt i det tunga och svåra. Roger och Solange kände verkligen stödet från Sverige och blev stärkta av det. Det blev några fina dagar tillsammans och de sa själva att de återvände med nya krafter, säger Magdalena Stenlund, kommunikator på PMU och en av dem som ansvarade för besöket.

Solange Kasiba och Roger Buhendwa tillsammans med Annelie Edsmyr och Magdalena Stenlund från PMU.

Sedan 2013 arbetar Roger som projektcoordinator för projektet Badilika som arbetar förebyggande mot våldet i Kongo. Badilika är en del av Panzi Foundation som startades 2008 och från och med våren 2018 är det även ett PMU-projekt. Solange är ledare för Bucop, den kongolesiska pingströrelsen CEPAC:s organ för utveckling i DR Kongo.

Ge hopp på mors dag

Ett vackert smycke på mors dag, samtidigt som du ger hopp till kvinnorna i Kongo? Det satsar PMU på under årets mors dag genom att sälja smycket To Congo with Love som svenska smyckesdesignern Emma Israelsson har tagit fram till förmån för arbetet i DR Kongo. Eftersom företaget Emma Israelsson Stockholm donerar alla smyckena går hela summan till arbetet för att hjälpa Kongos utsatta kvinnor. Det går också bra att köpa smycket till sig själv eller att ge bort till någon annan även efter mors dag!

Du köper smycket i PMU:s gåvoshop: www.pmu.se/shop/

TESTAMENTE

Att testamentera till PMU innebär ett betydligt stöd till utsatta människor och hopp om en bättre framtid.

www.pmu.se
Tel: 08-608 96 00

Testamentera ditt arv

I skriften "Ske din vilja" berättar vi hur du går till väga och vilka lagar som gäller. Alla testamenten till PMU är helt skattefria. Beställ skriften kostnadsfritt genom att maila info@pmu.se eller ring oss.

En win-win för både kvinnor och butik i Umeå

Att slå flera flugor i samma smäll. Så beskriver butikschef Göte Burström det utbyte som Pingstkyrkan Second Hand i Umeå har med folkhögskolan Dalkarså där nyanlända kvinnor får komma till butiken för att lära sig arbeta och prata svenska. En win-win för både butiken och kvinnorna, anser Göte.

PINGSTKYRKAN SECOND HAND i Umeå är en stor butik med 120 volontärer och 12 anställda. Av de 120 volontärerna kommer ungefär 80 procent från Pingstkyrkan, medan resten kommer utifrån utan någon direkt tillhörighet till en kyrka. Sedan ett och ett halvt år tillbaka utgörs dessutom några av dessa av kvinnor som inte kan prata svenska och som inte varit ute i arbetslivet tidigare.

– Vissa har aldrig haft ett jobb förut, så det vi jobbar med tillsammans med dem är att fullfölja jobbupdrag och även att ha tålamod, säger Göte som varit butikschef vid Pingstkyrkan Second Hand i Umeå de senaste fyra åren.

KVINNORNA, MEN ÄVEN det fåtal män som kommer från Dalkarså till butiken har bostad i Sverige mellan allt från tio år till några månader. Det som de har gemensamt är att de har en marginaliserad erfarenhet av det svenska samhället och mycket är nytt och svårt. Eftersom de flesta aldrig har gått i skola i sina hemländer är den största utmaningen att lära sig svenska, och därför finns handledare och lärare från Dalkarså på plats för att blanda den praktiska delen med teori och utbildning.

Göte Burström.

– Det som sker när vi arbetar praktiskt och pratar om det vi gör på ett konkret sätt, är att språkinläringen blir mer naturlig. Att sitta i en skolbänk och prata om olika färger är inte lika effektivt som att stå och sortera kläder i olika färger och repetera orden. Du knyter upp språket i synintryck, känsel, sammanhang och inte bara på ett papper, säger Johanna Viberg, en av handledarna på Dalkarså.

ATT KVINNORNA FÅR komma till Pingstkyrkan Second Hand gynnar inte bara dem själva. Göte berättar hur samarbetet med Dalkarså har lett till en positiv utveckling för alla som arbetar där och man har fått en ökad förståelse för hur svårt det kan vara att komma in i det svenska samhället när man varken kan språket eller förstår kulturen. Och att kvinnorna en vacker dag kommer att gå till en arbetsplats som anställd tror Göte inte alls är orimligt.

– Jag skulle vilja tro att de senare kommer att bli anställda på PMU Second Hand, det ser jag som en möjlighet. Vi har flera exempel på dom som utvecklats snabbt och i princip skulle kunna ha en vanlig anställning idag. Från att från början inte kunnat göra vissa uppgifter till idag då de till exempel gör avancerade svenska mackor och kaffebröd.

Johanna Viberg, handledare

”Att sitta i en skolbänk och prata om olika färger är inte lika effektivt som att stå och sortera kläder i olika färger och repetera orden.”

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

Samarbete med Dalkarså folkhögskola har lett till en positiv utveckling för Second hand i Umeå.

10 kg ris, 2 kg proteinrika baljväxter och 10 paket oral saltlösning ingår i de matpaket som delas ut i Bangladesh.

Drabbade av översvämningen i Bangladesh får mat och vatten

Översvämningarna i Bangladesh, Nepal och Indien har under 2017 försatt människor utan hem, mat och tillgång till rent vatten. Behoven är fortfarande stora

och PMU har tillsammans med partnern SIL Bangladesh kunnat ge stöd åt 1 440 personer.

360 familjer har fått ta emot matpaket innehållan-

de 10 kilo ris, 2 kilo proteinrika baljväxter och 10 paket oral saltlösning. Utöver matpaketen har familjerna fått ekonomiskt stöd för att kunna komma på fötter och

införskaffa det absolut nödvändigaste.

Även sju rörbrunnar har installerats i de mest drabbade områdena för att ge tillgång till rent dricksvatten.

"Tidig stimulering" ges till små barn i Peru.

Barn med särskilda behov får nytt stöd

PMU:s partner Casa de Oración i Peru tar varje dag emot 35-40 patienter med särskilda behov till sjukgymnastik.

På plats utvecklas även olika hjälpmedel till arbetsterapin, som sedan säljs till

skolor som har elever med speciella behov.

Under 2018 påbörjas ett nytt arbete som kallas "tidig stimulering" där man arbetar särskilt med barn mellan tre månader och tre år.

Jordbävningssdrabbade i Nepal får hjälp

Kamala är jordbrukare. När jordbävningen inträffade i Nepal 2015 var hon på väg genom jungeln till ett nätverksmöte för kvinnor. När hon förstod att det var en jordbävning skyndade hon sig hem och hittade sina barn gråtandes bredvid huset som fått sprickor som gjort huset obebodligt.

– Jag blev så rädd att jag svimmade.

Genom den insats som PMU är med och stöttar genom partnern UMN har familjen fått möjlighet att delta i olika träningsstillfällen där de både fått lära sig hur man söker efter och räddar människor vid katastrofer som jordbävningar, men även hur man bygger jordbävningssäkra hus enligt myndigheternas standard. Kamalas man är murare

"Vi är fortfarande lite rädda men nu har vi ett jordbävningssäkert hus."

Kamala

och har sedan dess byggt fem stycken jordbävningssäkra hus för andra familjer och i maj är familjens egna hus klart.

– Vi känner oss mer trygga och skyddade nu ifall det skulle ske en jordbävning. Vi är fortfarande lite rädda men nu har vi ett jordbävningssäkert hus så vi oroar oss inte lika mycket.

TEXT: ANNELIE EDSMYR

Nu bor Kamala och hennes familj i ett jordbävningssäkert hus.

Här byggs kunskap om jämställdhet.

Ambassadörer för jämställdhet möttes i Nairobi

PMU:s ambassadörprogram för jämställdhet är en stor utbildningssatsning som i år görs med samarbetspartner från Benin, Togo, Burkina Faso, Mali, Burundi och Demokratiska republiken Kongo. Syftet är att bygga kunskap om jämställdhet i både teori och praktik. Under fyra dagar träffades ambassadörerna i Kenya för att utbyta erfarenheter och fördjupa sina kunskaper.

– Jag har fått bättre kunskap om hur man genomför en jämställdhetsanalys i samband med projektplanering, säger Odette Tassa, ambassadör i Togo.

För att nå långsiktigt hållbara resultat för kvinnors hälsa krävs ett brett arbete med dels direkta medicinska insatser och dels ett jämställdhetsarbete där normer och skadliga traditioner som begränsar kvinnors och flickors liv utmanas.

FÖRETAG MED SOCIALT ANSVAR

Tillsammans skapar vi en bättre värld!

Orangia AB

Larssons
BYGGSERVICE AB
www.larssonsbyggservice.se

Bad & Värme
GNOSJÖ
RÖRLEDNINGSAFFÄR

PMU

I det område där Mariam bor uppskattas att det var 70 procent analfabetism innan de PMU-stödda insatserna påbörjades. Nu är siffran nere på omkring 50 procent.

FOTO: NICLAS LINDGREN

Mariam befriades från slaveriet

– Det bästa med att vara del av ett kooperativ är att vi får gemenskap, oberoende, inkomst och nya möjligheter.

Det säger Mariam, en av Mauretaniens många före detta slavar som nu deltar i ett av de projekt PMU stödjer i landet.

MAURETANIEN, ÖKENLANDET i norra Afrika, är det land i världen som allra längst behållit ett formellt slavsystem. Slaveriet i Mauretania avskaffades officiellt 1991, men konsekvenserna i form av självbild, kunskaps- och utbildningsnivå, marginalisering och extrem fattigdom är fortfarande stora. Men förändring är på gång. Mauretania har tillsammans med FN tagit fram en strategi för att se till att alla konsekvenser som fortfarande finns till följd av slaveriet hanteras. Under en resa i landet är det uppenbart att det arbete som PMU stöder spelar en stor roll i förändringsarbetet.

Mariam berättar om ett nytt liv genom den utbildning

hon fått, och genom att kooperativet hon blivit en del av fått lån för att kunna starta en enkel affärsrörelse. I det område där Mariam bor uppskattas att det var 70 procent analfabetism innan de PMU-stödda insatserna påbörjades. Nu är siffran nere på omkring 50 procent. Mariam vittnar om hur viktigt projektet är för både enskilda och deras familjer. Nu upplever människor att de har ett värde och de har fått självförtroende att tala för sig, också inför myndigheter. Mikrokrediterna har gjort stor skillnad. En del av vinsten återinvesteras och en del fördelas till kooperativens medlemmar, och nu har man råd med saker man inte hade råd med förut, som att skicka sina barn till skolan. Jämställdheten har också stärkts.

– Nu är vi organiserade och vet om våra rättigheter, och vi har börjat samarbeta på ett nytt sätt, berättar Mariam.

PMU:S LOKALA SAMARBETSPARTNER är den första organisationen som har pratat om mänskliga rättigheter ute i de delar av landsbygden där projektverksamheten pågår. Stödet till före detta slavar är unikt. PMU:s partner har genom

åren tränat och utvecklat hundratals organisationer och kooperativ i landet. Ingen annan erbjuder de fattiga krediter här.

De största samhällsutmaningarna just nu relaterar till torkan, och påföljande mat- och vattenbrist. Under hela 2017 kom inget regn alls i stora delar av landet. Många vittnar om att det var det svåraste året sedan 2003. Situationen drabbar de fattigaste värst. Torkan påverkar också spänningarna i landet, vilket gör fredsarbete extra viktigt.

En nyckel för att landet ska utvecklas är ungdomarna. Frågor som terrorism, extremism och våld är ständigt aktuella. Ungdomarna i PMU:s grupper är stolta och uttrycksfulla, och ser sig som viktiga förändringsaktörer för sitt land.

”Nu är vi organiserade och vet om våra rättigheter, och vi har börjat samarbeta på ett nytt sätt.”

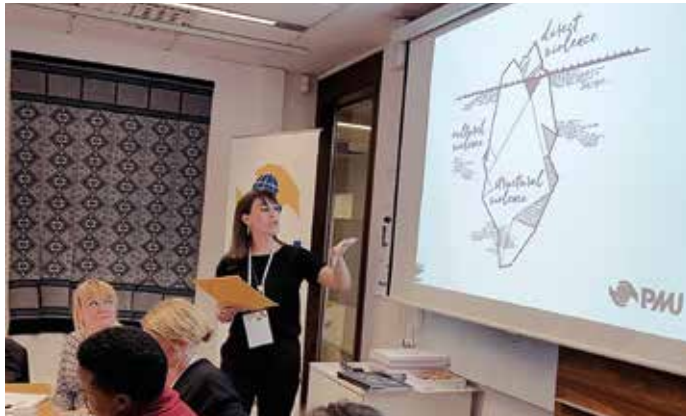
Mariam

Resultaten av arbetet lever kvar, långt efter att projekt tagit slut. Under åren 2004-2008 arbetade PMU:s partner i en region med många byar i närheten av en oas. Alla kooperativ som startade då lever fortfarande vidare, och andra byar kommer nu hit för att lära av framgångarna. Byledarna från några av dessa byar är eniga om att området fortfarande hotas av två fiender – fattigdom och okunskap – och att behoven fortfarande är stora, även om de också uttrycker stolthet över allt de har uppnått.

– Vi har startat en egen skola av våra egna inkomster eftersom staten inte tar ansvar för barnens utbildningsbehov, berättar en byledare.

Sammanhållningen lyfts fram som det viktigaste skälet till att man lyckats, och PMU:s partner har spelat en nyckelroll i att skapa enhet och samverkansarbete. Det är mycket tydligt att projektet varit viktigt för att skapa förutsättningar för före detta slavar att ta sig ur ett beroende som man har levt i under generationer.

TEXT: NICLAS LINDGREN
CAROLINA KLINTEFELT

Ungefär 80 procent av världens befolkning har någon form av religiös tillhörighet. Världen är religiös och när vi arbetar med olika samhällsfrågor behöver vi förstå trons roll i människors liv.

Seminarium om religionens roll i jämställdhetsarbetet

Under Stockholm Gender Forum som anordnades av utrikesdepartementet och Svenska institutet den 15-17 april anordnade PMU ett seminarium med ambitionen att fördjupa samtalet om religion i utvecklingssamarbete för jämställdhet.

SEMINARIET BESTOD av ett panelsamtal som leddes av PMU:s påverkansstrateg Maria Bard. Paneldeltagarna var Faustina Nillan från det interreligiösa nätverket Side by Side Tanzania, Charlotta Norrby, avdelningschef för partnerskap och innovation på Sida, Fazeela Selberg Zaib, ordförande och

grundare av Light House Relief och Josephine Sundqvist, forskare i religionssociologi vid Uppsala universitet.

PANELDISKUSSIONEN VAR givande och många positiva aspekter av religion i utvecklingssamarbete för jämställdhet lyftes. Faustina Nillan berättade om hur Side by Side arbetar för att engagera religiösa ledare i arbetet för positiv maskulinitet. Charlotta Norrby betonade vikten av det religiösa perspektivet i utvecklingssamarbetet och menade att religiösa aktörer är unika genom att de har en så stor räckvidd. Josephine Sundqvist lyfte hur tro bidrar till attityd- och beteendeförändringar i samhället och att religiösa aktörer i utvecklingssamarbetet inte endast behövs för sitt inflytande och sina nät-

verk, utan också för att de har möjlighet att förändra kultur på ett djupare plan.

Även svårigheterna med religion i utvecklingssamarbete togs upp under samtalet. Fazeela Selberg Zaib pratade om de risker som finns att arbeta tillsammans med religiösa aktörer, så som risken att legitimera hierarkiska strukturer. För att bemöta detta var panelen överens om att dialog är en nyckel till förändring på sikt och att det finns ett behov av att hitta ett gemensamt språk för att samtala om jämställdhet och komma vidare.

Sammantaget var det ett givande samtal som speglade både utmaningar och möjligheter med religion i jämställdhetsarbete samtidigt som panelen gav exempel på vägar framåt.

TEXT: FREDRIKA UGGLA

Vi river murar och bygger broar för en bättre framtid

Under de senaste månaderna har jag haft förmånen att besöka Israel/Palestina, Mauretania och Sydsudan. Jag har mött många brustna hopp, men också en enorm energi för förändring, i situationer där det verkligen behövs. Jag har mött starka fiendebilder, murar, ojämställdhet, konflikt och våld, arbetslöshet och utmaningar att få veckans ekonomi att gå ihop. Jag har också mött isolering, exkludering och avsaknad av tillhörighet till det omgivande samhället, med en uppdelning i vi och dom. Det är märkligt, men vi människor verkar älska att definiera oss i relation till andra, och tydliggöra vilka vi *inte* är. När jag skriver detta är jag på väg hem från ett besök i Israel/Palestina, där muren skär som en kniv genom det vackra landskapet. I andra länder är murarna som byggs upp mellan människor osynliga. Som mellan före detta slavar och övrig befolkning i Mauretania, eller mellan etniska och religiösa grupper i andra sammanhang. Alla dessa murar är förödande för både enskilda människor och hela samhällen.

MOT DENNA BAKGRUND är jag oerhört glad och stolt över allt vi kan göra i världen, i samarbete med modiga och kompetenta kyrkor, samfund och organisationer. På plats efter plats spelar våra nätverk en enormt viktig roll för att riva murar av olika slag. Jesus säger att han kom för att människorna skulle uppleva liv i överflöd, och för att predika glädjens budskap för de fattiga, frihet för de fångna och syn för de blinda. Profeten Jeremia pratar om en framtid och ett hopp. Vi sitter just nu med Sida-rapporten för 2015-2017, och det är spännande och fascinerande att se vad våra partner gör. De bygger broar och stärker självförtroende. De river ner fiendebilder och stereotyper genom att skapa mötesplatser mellan människor. De ger framtidshopp, utbildar och kapacitetsstärker, och skapar förutsättningar för människor att ta sig ur fattigdom och utsatthet. De ger kunskap om människors rättigheter, och bygger en demokratisk och fredlig kultur av tillit, förtroende, och samverkan. De stärker jämställdheten och hjälper människor att se sig själva i ett nytt ljus, med möjligheter och förutsättningar att själv påverka sin situation. De påverkar myndigheter att ta ansvar

för sin egen befolkning, och ger förutsättningar för människor att lyfta sin röst på ett sätt som hörs. Jag slås av att de så tydligt jobbar utifrån värderingar och förhållningssätt i det rike Jesus undervisade om. Det syns i ord som rättvisa, rättfärdighet, folkbildning, partnerskap, ömsesidighet, och hur de ödmjukt och med ett stort hjärta för de utsatta agerar utan egen vinning. De bygger om kulturer underifrån, och sätter därmed igång rörelser för förändring. Människorna jag mött på sistone är tydliga med att våra partner är ovanliga genom sin långsiktiga närvaro och delaktighet, till skillnad från många andra organisationer, som kommer och går med de projektpengar man har. Detta bygger förtroende, och skapar förutsättningar för förändring på riktigt.

JAG TÄNKER OCKSÅ på de församlingsbesök och resor jag fått göra i Sverige på sistone, och alla goda samtal jag har haft med församlingar. Jag är så tacksam över allt kunnande och engagemang, och att vi får samspela för en bättre värld. Jag är glad över att tillhöra en rörelse som i framtidsbilden så tydligt uttrycker vad som är vår drömroll, där tillväxten är för världens, inte vår, skull: "Vår starka tillväxt i medlemmar och ekonomiska resurser på hemmaplan har gjort att vi har kunnat utöka vårt globala missions- och hjälparbete på ett sätt som vi aldrig tidigare trodde var möjligt. /.../ På bara 15 år har vi blivit en radikalt starkare kraft för att sprida Guds kärlek till människor, genom att bli ett hem för människor som saknar hem och ge hopp till dem som saknar hopp, på världens alla kontinenter."

Niclas Lindren
Direktor, PMU

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens Utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare:

Daniel Alm.

Redaktör: Johanna Litsgård Lebourne.

Redaktion: Annelie Edsmyr, Johanna Litsgård Lebourne,

Carolina Klintefelt, Matilda Häggblom, Niclas Lindgren, Fredrika Ugglar.

Omslag: Privat.

Layout: Peter Wickberg.

Produktion: Swedmedia.

Tryck: V-TAB, Vimmerby.

Upplaga: 30 153 exemplar.

E-post: redaktion@pmu.se

Internet: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för

internationellt Utvecklingssamarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.

Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen. Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:

Box 151 44, 167 15 Bromma,
08-608 96 00,
08-608 96 50 (fax).

Vårgårda Biståndscenter:

PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87
60, 0322-62 37 39 (fax).

PMU (Pingstmissionens Utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorgan. Organisationen arbetar tillsammans med församlingarna i cirka 160 projekt i ett 35-tal länder.

Stöd oss regelbundet – bli månadsgivare!

Så fungerar det: Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation.

Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss. Så blir du månadsgivare. Beställ anmälningskalender på: **Hemsidan:** www.pmu.se

Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss. Resten ordnar vi.

SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
Pg 90 00 50-6

BLI LIVRÄDDARE

Och gör det möjligt för PMU med partner på plats att snabbt kunna hjälpa människor som förlorat allt – bara dagar efter att katastrofen inträffat.

**Tillsammans kan vi rädda
liv och lindra nöd.**

HÄR KAN DU BLI LIVRÄDDARE

pmu.se/manadsgivare
eller tel.08-608 96 00

VÅRT UPPDRAG:

**RÄDDA LIV
LINDRA NÖD**

